

BARRULLES ARA FA MIG SEGLE

LLORENÇ BALAÑÀ

L'any proper hauríem de celebrar el cinquantè aniversari de l'inici de les obres que culminaren amb la recuperació i restauració de l'Ermita de Barrulles de Capafonts.

Aquell xicot llargarut, escardalenc i amb un caminar rancallós -seqüela d'un traumatisme durant la infantesa-, no semblava pas, a primer cop de vista, el capellà idoni per portar a terme aquell repte. No obstant això, la realitat va confirmar tot el contrari, l'Anton Novell i Bofarull fou el veritable promotor de la recuperació d'aquell indret tan emblemàtic per a Capafonts.

Va engrescar la gent del poble amb el seu projecte, s'encarregà de buscar el finançament, va recuperar la imatge de la Mare de Déu així com resoldre altres entrebancs que sortiren mentre van durar les obres.

Anirem per parts.

Un cop es va decidir tirar el projecte endavant el primer que va fer fou parlar amb els propietaris del terreny que ocupa l'ermita: els de cal Garriga, els seus propietaris Rosa Balañà i el seu marit Francesc Roig accediren de paraula a la donació tant de l'espai que ocupava la mateixa ermita com del seu entorn (els de cal Garriga utilitzaven una petita part de l'ermita que encara restava de peu com a aixopluc per a la mula).

El Sr. Novell s'encarregà de buscar el finançament de l'obra mitjançant l'ajuda de l'enginyer del bosc de Poblet que li va donar permís per talar pins, que, posteriorment, foren venuts a la Serradora Reusense.

Els diners s'utilitzaren principalment per pagar els paletes (els germans Joan i Albert Mestric de Prades), comprar calç i dinamita per obrir camí des de Capafonts a l'ermita. La mà d'obra era voluntària i gratuïta per part de la gent del poble.

L'ermita ja portava segles en estat d'abandó, al bell mig hi havia un noguer que fou necessari arrencar.

El perímetre que ocupava el recinte original va ser reduït considerablement, la paret frontal es va retrocedir uns metres i les pedres picades procedents de l'antiga sagristia, també força malmesa, un cop numerades, es col·locaven de manera ordenada a la nova paret respectant al màxim l'ordre original.

Cal esmentar també la donació de les teules que foren regalades pel Torrell de Mont-ral, després de desteular la seva casa del carrer de l'Església, 10 on avui

hi trobem la casa-refugi Musté-Recasens.

L'últim que es va recollir com a donació van ser uns quants bancs de l'ermita que pertanyien a diferents famílies del poble i la resta es van aprofitar de l'església del poble quan en aquelles dates van ser renovats.

La imatge de la Mare de Déu fou trobada en un rònc magatzem de la catedral de Tarragona. El Dr. Batlle, responsable eclesiàstic de les obres d'art, va dir que aquella imatge que buscaven allí no hi era, però el sagristà, Sr. Curieses, la va trobar arraconada en un magatzem. El seu estat era força lamentable: li mancava la flor de Lis i la cara del nen Jesús estava molt malmesa. L'escultor canongí, Salvador Martorell i Ollé, va ser l'encarregat de la seva restauració.

Les obres van durar quasi dos anys i, finalment, el diumenge 21 d'octubre de 1956 es va fer la festa d'inauguració en la qual no hi faltaren les autoritats corresponents, el bisbe auxiliar Laureano Castan Lacoma, l'alcalde de Capafonts Sr. Joaquim Balañà Serralta, el president de la Diputació de Tarragona Sr. Enrique Guasch Giménez, i el governador civil de Tarragona Sr. José González Sama.

Avui el Sr. Novell està convalescent d'una greu malaltia i jo voldria des d'aquí retre un petit homenatge al veritable artífex de la recuperació de la nostra ermita.

PD. Mentre aquest article restava pendent de publicació, el passat 15 de juny, es va produir la defunció del Sr. Novell; ell ja havia manifestat la voluntat

que les seves cendres fossin enterrades al peu d'aquell xiprer que trobem al davant de l'ermita. Segons em va explicar, els dos xiprers que donen la benvinguda a tots els visitants de l'ermita foren plantats pel Pep Fortet i ell mateix, tot just en acabar la restauració del temple. El dia 7 de juliol de 2005, en un acte íntim al qual hi assistiren els familiars i algunes persones més, foren escampades les cendres al peu del xiprer. I el dia 10 del mateix mes, se celebrà a l'ermita una missa pel seu repòs etern.

Vista de les obres des de l'interior de l'ermita.

Pàgina anterior: Mossèn Novell amb els homes que treballaven a l'ermità de maig de 1956. De dalt a baix i d'esquerra a dreta: Joan Roquero, Mestrich gran, Pere Mateu, Gregori Balanyà, Ricardo Vicent, Pep Quico, Antoni Poma, Ramon Roiget, Eugeni de l'Anton Cerdà, Mestrich petit, Joan Pu i Anton Novell.